

אימון, העצמה וחינוך ילדים

הרב מוטי זולברג

יועץ חינוכי מוסמך, מדריך כשורי חיים ומוגנות
מחבר הספר "דע לך בני"

סיפור לראש השנה - מה הנקניקיה שלך?

ולוול גרין ז"ל היה פרופסור לאפידמיולוגיה באוניברסיטה של מיניסוטה. בהמשך הוא נטל חלק בתכנית נאס"א לחקר החיים על המאדים.

יום אחד התקשר הרב פלר לפרופסור גרין ואמר: "ולוול, אני יודע שאתה אמור לטוס בקרוב לצרכי עבודה. תעשה לי טובה: לפני הטיסה, תזמין אוכל כשר". הרב פלר הסביר, שכאשר הנוסעים יראו פרופסור מכובד מזמין אוכל כשר, זה יעודד אותם לשמור כשרות.

אחרי ההמראה הגיעה הדיילת אל המושב שלו, והגישה לו מנה רגילה - לא כשרה. הוא כבר התכונן לכך: כחכח בגרונו ואמר: "גברתי, הזמנתי מנה כשרה". שכיניו לטיסה הרימו גבה... הפרופסור מנאס"א הזמין מנה כשרה! ...

בעוד הנוסעים האחרים היטיבו את ליבם בארוחה שקיבלו. נעלמה הדיילת כלא הייתה. הפרופסור היה רעב; ריח האוכל מסביבו החל לדקור את בטנו. הוא קרא לדיילת. "אני נורא מתנצלת" היא אמרה, "כנראה חלה טעות. אין לנו מנה כשרה במטוס".

פרופ' גרין כמעט פלט "טוב, תני לי מנה אחרת". אבל עצר את עצמו, שהרי כשביקש מנה כשרה, כל הנוסעים שמעו זאת. מה יאמרו אם יבקש מנה רגילה?

באמצע הלילה היה לו חניית ביניים קצרה בשיקגו. כשנכנס לשדה התעופה, רק חנות אחת הייתה פתוחה: דוכן למכירת נקניקיות. לא כשרות, כמובן. הם נראו טוב והריחו נפלא. הוא היה רעב, אך יותר משהיה רעב - הוא כעס.

ברגע אחרון החליט שלפני שירכוש נקניקיה יתקשר לרב פלר. כשענה הרב לטלפון בחצות הלילה היה בטוח שמשהו נורא קרה... "כאן פרופסור גרין, אני מתקשר אליך משדה התעופה של שיקגו" הוא אמר, "אני חייב לומר לך שלא הייתה להם מנה כשרה במטוס, ואני מת חרעב. אני גם רוצה שתדע שבמרחק חמישה מטרים ממני יש דוכן נקניקיות לא כשרות. רציתי להעיר אותך ולומר לך שאני עומד לאכול אותה".

אחרי שתיקה ממושכת, אמר הרב: "ולוול, פעמים רבות שאלת אותי מהי נשמתה של היהדות? אלו כוחות פנימיים בתוכנו היא צריכה לעורר?"

"עכשיו, בשיחת הטלפון הזו, אני רוצה לגלות לך מהי היהדות! יהדות היא לעבור ליד דוכן הנקניקיות ולא לקנות נקניקיה. יהדות היא - לעלות לטיסה הבאה שלך רעב, אבל לא לאכול מה שלא כשר. זוהי היהדות. היתר הוא רק פירוש".

"פלר, אתה משוגע!" הגיב הפרופסור בלי לחשוב פעמיים. "תמיד חשבתי שאתה משוגע, עכשיו אני יודע שאתה משוגע. זוהי היהדות? פלר, בכל לעיסה מהנקניקיה שאוכל, אחשוב עליך ואזכיר אותך... אני אוכל את הנקניקיה לכבודך". והוא טרק את הטלפון.

הוא ניגש אל הדוכן וחיכה לתורו. הוא כמעט הזמין את הנקניקיה העסיסית, אבל משהו מוזר קרה. הוא ניסה לומר "תני לי בבקשה נקניקיה". הוא רצה, הוא היה רעב, הוא כעס. אבל הוא לא היה יכול!... באותו הרגע, הוא הבין לא, הוא לא גדול יותר מהנקניקיה, הוא גם לא ידע כיצד בדיוק להתגבר על הרעב המקנן בבטנו. האהבה למצוות ה'!!!

mottizol@gmail.com

נקניקיה אחת פחות, וחיייו של ד"ר גרין השתנו. לנצח. 054-5773002